

רע"פ 3427/18 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 3427/18

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקש:

פלוני

נ ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי
בירושלים (סגן הנשיא י' נועם, השופטת ר' פרידמן-
פלדמן והשופט א' אברבנאל) מיום 14.3.2018 בע"פ
67221-11-17

המבקש:

בעצמו

החלטה

1. בפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (סגן הנשיא י' נועם, השופטת ר' פרידמן-פלדמן והשופט א' אברבנאל) מיום 14.3.2018 בע"פ 67221-11-17, בגדרו נדחה ערעור על העונש שנגזר על המבקש בבית המשפט לעניינים מקומיים במעלה אדומים (השופט א' סלע) בת"פ 19/17 ביום 15.10.2017.

2. על פי עובדות כתב האישום, הורשע המבקש במסגרת ת"פ 384/14 בעבירה של אי קיום התראה ועשיית שימוש במבנה שהוקם ללא רישיון, לפי סעיפים 34, 37 ו-38 לחוק תכנון ערים, כפרים ובניינים מספר 79 משנת 1966 (להלן: חוק תכנון ערים). זאת, לאחר שהקים בחצרו מבנה עץ בן שני קומות בשטח כולל של כ-70 מ"ר ללא שקיבל היתר לכך מהוועדה המקומית לתכנון ובנייה במועצה האזורית מטה בנימין או ממועצת התכנון העליונה, ולאחר שלא

עמוד 1

מילא אחר "התראות לביצוע" בעניין זה, שנשלחו אליו מהוועדה המקומית לתכנון ובנייה.

3. יצוין, כי לבקשת המבקש, דחה בית המשפט לעניינים מקומיים את הדיון בגזר דינו למשך כשלושה חודשים על מנת לאפשר לו להרוס את המבנה או לקבל עבורו היתר, אך הלה לא נקט כל פעולה לשם כך, גם בפרק זמן זה.

במסגרת גזר הדין בת"פ 384/14, ניתן צו המורה להרוס את הבנייה הבלתי חוקית עד ליום 14.4.2015 והמבקש חתם על התחייבות כספית בסך 25,000 ש"ח לעשות כן.

4. משלא מילא המבקש אחר הוראות הצו במשך כשנתיים, הוגש נגדו כתב אישום נוסף (ת"פ 19/17), ההליך הראשון בעניינו.

5. ביום 9.7.2017 הורשע המבקש, על פי הודאתו, בעבירה של אי קיום התראה ועשיית שימוש במבנה שהוקם ללא רישיון, לפי סעיפים 34, 37 ו-38 לחוק תכנון ערים, ובעבירה של אי-ציות לפסק דין, לפי סעיף 38(16)(ג) לחוק תכנון ערים.

ביום 15.10.2017, גזר בית המשפט לעניינים מקומיים במעלה אדומים על המבקש קנס בסך 8,000 ש"ח, זאת לצד הפעלת ההתחייבות הכספית בסך 25,000 ש"ח עליה חתם במסגרת ת"פ 384/14. עוד נקבע כי תשלום הקנס יחולק ל-16 תשלומים שווים ורצופים, ותשלום ההתחייבות יעשה ב-25 תשלומים שווים ורצופים.

כן חוייב המבקש לחתום על התחייבות כספית חדשה בסך 30,000 ש"ח.

6. בערעורו לבית המשפט קמא, טען המבקש כי אינו יכול לעמוד בתשלומים שהושתו עליו בשל מצבו הרפואי הקשה, המונע ממנו לעבוד ולהשתכר באופן מלא.

7. בית משפט קמא דחה את ערעור המבקש, וקבע כי בית המשפט לעניינים מקומיים שקל כראוי את מכלול הנסיבות הרלוונטיות, ולא קמה עילה להתערבות בגזר דינו.

כן צוין כי ההתחשבות במצבו הכלכלי של המבקש באה לידי ביטוי בהטלת קנס "מתון ומידתי" בסך 8,000 ש"ח, ובפריסת תשלומים רחבה. משכך, הותיר בית משפט קמא את עונשו של המבקש ללא שינוי.

8. בבקשה לרשות ערעור, חוזר המבקש על טיעונו, כפי שהוצגו בבית משפט קמא, בכלל זה באשר למצבו הרפואי והכלכלי הקשה. בהקשר זה, הדגיש המבקש כי בארבעת החודשים האחרונים הוא אינו עובד כלל בשל מצבו הרפואי, ומשכך יש לקבל את ערעורו ולהפחית את גובה הקנס שהושת עליו.

9. ככלל, אין בית משפט זה נעתר לבקשות רשות ערעור ב"גלגול שני", אלא במקרים נדירים בהם מתעוררת עמוד 2

סוגיה משפטית עקרונית החורגת מעניינו של המבקש, או כאשר נגרם למבקש עיוות דין.

יתירה מזאת, בקשת רשות ערעור העוסקת בחומרת העונש בלבד תתקבל רק במקרים בהם סטו הערכאות הקודמות באופן קיצוני מרמת הענישה הנוהגת (ראו למשל: רע"פ 174/18 שלפמן נ' מדינת ישראל (9.1.2018)).

10. עניינו של המבקש אינו נמנה עם אותם מקרים, והעונש שהושת עליו מצוי במתחם הענישה המקובל לעבירות מסוג זה, ובכך די כדי לדחות את הבקשה.

11. גם לגופו של עניין, לא מצאתי כי התעורר צורך להתערב בפסק דינו של בית משפט קמא. מצבו הרפואי של המבקש עמד לנגד עיניהן של הערכאות קמא, ואף קיבל ביטוי משמעותי בסכום הקנס הנמוך שהושת על המערער ובפריסת התשלומים הרחבה שניתנה לו, זאת ביחס לנסיבות ביצוע העבירה ובעיקר נוכח העובדה כי המבקש לא מילא, במשך למעלה משלוש שנים, אחר ההתראות והצווים שניתנו לו, ואף בבקשה שלפניי לא ציין המבקש האם כבר מילא אחר הוראות הצו אם לאו.

12. אני סבור כי התחשבות נוספת, מעבר לאמור, במצבו הכלכלי והרפואי של המבקש, עלולה לפגוע יתר על המידה בערכים עליהם ביקשו הערכאות קמא להגן, בכלל זה השמירה על שלטון החוק, כיבוד הדין ומניעת הנאה אפשרית מפירות העבירה.

13. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ג באייר התשע"ח (8.5.2018).

ש ו פ ט